

Ik Vertrek, vijf maanden later

De laatste Ik Vertrek opnames zijn 5 maanden geleden gemaakt. De lange eenzame winter waarvoor we gewaarschuwd waren, is voor ons niet gekomen. Er is hier weinig wind waardoor de kou hier een stuk aangenamer voelt. En kou kun je je goed op kleden dus hebben we heerlijke, lange wandelingen gemaakt, speurend naar de voetsporen van het wild in kilometers onaangetaste sneeuw.

De winter was net als in Nederland kort. We zijn nu alweer heel wat weken bezig met het opbouwen en uitbouwen van Puszta Eldorado. 6,5 Hectare zijn gesnoeid. Bomen en struiken zijn gepland. De Lodge tenten zijn onderweg en de meubelmaker is steigerhouten meubels aan het maken, een nieuw terras is aangelegd en de kippen en konijnen scharrelen rond in hun privé verblijf. Ongelooflijk wat een metamorfose elke keer weer. We zijn nog lang niet klaar en het lijkt wel of we na elke volgende stap weer meer energie en ideeën krijgen om door te bouwen. Wat een kick geeft het je dat je je inzet meteen om je heen terug ziet!

Regelmatig kijken wij elkaar aan en zeggen tegen elkaar wat voor grote bofkonten we toch zijn. Ons doel was “meer samen te zijn”, meer samen te leven en te werken. Dat is gelukt en het valt absoluut niet tegen! Het draait nu om ‘samen’ en we genieten van de rust, vrijheid en de puurheid wat dit authentieke zonnige Hongarije ons geeft.

Leo is ondertussen een giga kerel geworden. Hij struint hele dagen rond over het park en heeft aanzien bij de honden en katten van de burens. De dag voor kerstmis heeft hij een kameraad gekregen. George was die dag in het asiel om de fooien van vorig jaar te doneren. Een klein puppy keek hem in de ogen. Meteen verkocht natuurlijk. Benji was langs de weg gevonden samen met twee

broertjes die het niet hadden overleefd. Het is inmiddels een goed team: zo imposant als Leo is, zo'n haantje de voorste is Benji, ze vullen elkaar mooi aan.

Met de taal gaat het steeds beter. In de “vrije tijd” in de winter hebben we taallessen ondergaan. We leerden veel lieve en interessante mensen kennen waarmee we meteen ons Hongaars konden oefenen. Zoals bij Zoltan de vogelgids, die overigens ook prima Engels spreekt. Hij heeft ons een stuk natuur laten zien. Wauw wat hebben wij mooie plaatjes gezien! In de shop staat nu een kaart met de workshop Puszta Safari en/of natuurfotografie.

Ook wij kennen dips. Niet zo veel maar ze zijn er wel. De grootste dip is het duiveltje wat op de schouder zit en zegt dat het allemaal niet gaat lukken. Toch hebben we absoluut geen spijt van onze beslissing! De eerste boekingen voor het nieuwe seizoen zijn binnen en we hebben er zin in. Er zijn voor het komend hoog seizoen nog een paar plekken vrij. In het voor en naseizoen zijn er meer vrije plekken. En daar moeten we het uit eindelijk toch van hebben. Zin om met ons het authentieke zonnige Hongarije te beleven? U bent van harte welkom!